

I. ZACHOWANIE MYŚLIWEGO PRZED STRZAŁEM:

1. Postaraj się zapamiętać miejsce, gdzie znajduje się zwierzyna, do której będziesz strzelał (charakterystyczne punkty, np. drzewa, krzewy, ambona).
2. Nie strzelaj do zwierząt znajdujących się w pozycji na „kulawy sztych”, na wprost i będących tyłem do ciebie.
3. Unikaj strzałów w kark lub w łeb („za ucho”), gdyż istnieje wówczas większe ryzyko postrzelenia zwierzyny.
4. Unikaj strzałów do zwierzyny z opuszczonym łbem, żeby przy ucieczce po strzale nie zamknął się „kanał wlotowy pocisku”.
5. Bądź zawsze gotowy do oddania drugiego strzału.

II. ZACHOWANIE MYŚLIWEGO PO STRZALE:

1. Pozostań w gotowości do oddania następnego strzału – szczególnie w sytuacji – kiedy zwierzę padło w ogień (to najczęściej trafienie w okolice kręgosłupa, kończyny lub szczęki).
2. Jeśli zwierzę nadal się porusza, drugi strzał powinien zostać oddany niezwłocznie bez względu na pozycję w jakiej ono się znajduje. Nie czekaj – strzelaj!
3. Zapamiętaj miejsce znajdowania się zwierzyny w chwili oddania strzału, reakcję na strzał, ewntualnie odgłos uderzenia kuli i kierunek ucieczki.
4. Zachowaj spokój, odczekaj od 5 do 10 minut zanim udasz się na zestrzał, czyli miejsce, w którym zwierzyna znajdowała się w momencie strzału.
5. Podchodź do miejsca zestrzału cicho, spokojnie i w miarę możliwości pod wiatr – gotowy do oddania strzału.
6. Nie zdeptuj zestrzału, a w szczególności widocznych tropów zwierzyny.
7. Zaznacz miejsce zestrzału i kierunek ucieczki. Wykorzystaj w tym celu gałązkę, kawałek papieru lub bibułki, ale może to być także kamień.
8. Jeśli nic nie znajdziesz na zestrzale i masz wątpliwości co do skuteczności strzału, skorzystaj z pomocy przewodnika z psem tropiącym w celu kontroli zestrzału.
9. Idź za tropem wyłącznie wtedy, gdy jesteś pewien, że zwierzę leży martwe – jednak nie dalej niż 100 metrów.
10. Nigdy nie puszczaj psa luzem na zestrzale! To utrudnia dojście zwierzyny z psem tropiącym.

III. POLOWANIE ZBIOROWE:

1. Sprawdź, czy strzelona zwierzyna nie była wcześniejszym postrzałkiem, jeśli tak, zgłoś prowadzącemu polowanie.
2. Zaznacz miejsce zestrzału i kierunek ucieczki.
3. Unikaj patroszenia w miejscu padnięcia zwierzyny, kiedy w jego bliskim sąsiedztwie oddano strzały do innych zwierząt.
4. Zwierzyna nie odnaleziona na dystansie do 100 metrów od zestrzału nakłada na ciebie obowiązek zlecenia przewodnikowi posokowca lub tropowca: **kontroli zestrzału**, a w przypadku zranienia **poszukiwania postrzałka**.

Unikaj zadawania cierpień zwierzętom

– Europejska Karta Łowiectwa

IV. POSTĘPOWANIE Z UPOLOWANYMI ZWIERZĘTAMI:

PATROSZENIE ZWIERZĄT:

1. Używaj gumowych (lateksowych) rękawiczek jednorazowych.
2. Niezwłocznie po odstrzale, ostrożnie i dokładnie patrosz, nie zostawiaj pozostałości wnętrzości w tuszy.
3. Usuń sadło, natnij pachwiny, szczególnie przy dużych tuszach.
4. Rozetnij mostek i spojenie łonowe, ułatwiając tym samym odparowanie i schładzanie:
 - obligatoryjnie – w przypadku tusz przeznaczonych na użytek własny i sprzedaż bezpośrednią,
 - opcjonalnie – po uzgodnieniu takiego sposobu postępowania z odbiorcą.
5. Używaj rozpórek ze stali nierdzewnej.

TRANSPORT TUSZ:

1. Zalecany środek transportu jest przyczepka, otwarta skrzynia samochodu typu pick-up, z wykorzystaniem kuwety (wanienki) chroniącej tusze przed kurzem, błotem i innymi zanieczyszczeniami mogącymi wystąpić podczas transportu.
2. Niewystudzone tusze umieszczone zaraz po patroszeniu w bagażnikach samochodowych powinny zostać niezwłocznie przewiezione do zadaszonego, przewiewnego pomieszczenia w celu odparowania i wystudzenia.
3. W przypadku polowań zbiorowych wymagana jest specjalistyczna przyczepka (karawan) umożliwiająca przewożenie tusz w pozycji wiszącej głową w dół.

V. PRZYGOTOWANIE TUSZY PRZED UMIESZCZENIEM W CHŁODNI:

1. Ostrożnie przełóż tuszę ze środka transportu na stół roboczy w zadaszonym, przewiewnym pomieszczeniu.
2. Dokładnie obejrzyj tuszę, wytnij tkanki uszkodzone postrzałem, usuń farbę, skrzepy, treść żołądkową i ewentualne inne zabrudzenia.
3. Zawieś tuszę głową w dół w zadaszonym, przewiewnym pomieszczeniu.
4. Zmyj ciepłą jeszcze tuszę – bieżącą, zimną wodą zdatną do picia – wewnątrz i na zewnątrz, ponieważ w ten sposób:
 - ograniczasz ryzyko wystąpienia procesu namnażania się bakterii,
 - przyspieszasz studzenie,
 - ułatwiasz pracę osobie, która będzie skórowała tuszę,
 - znacząco poprawiasz higienę oraz zmniejszasz ryzyko zabrudzenia mięsa podczas obróbki.
5. Zapewnij tak zawieszanej tuszy możliwość odparowania i wstępnego schłodzenia przez 1 do 2 godzin przed jej umieszczeniem w chłodni.
6. Pomieszczenie zewnętrzne ze stołem roboczym (do czyszczenia i klasyfikacji) oraz wieszakiem do odparowania i wstępnego studzenia tusz zabezpiecz siatką przed dostępem zwierząt.
7. W ciepłe dni stosuj specjalną siatkę zabezpieczającą tuszę przed owadami.
8. Dokonaj klasyfikacji jakościowej, ważenia, oznakowania i ewidencji tuszy.

VI. PRZECHOWYWANIE TUSZ W CHŁODNI:

1. Umieść tuszę w chłodni, najlepiej w pozycji wiszącej głową w dół.
2. Dbaj, aby wiszące tusze się nie dotykały.
3. Przechowuj tusze w temperaturach od +1° do +3° Celsjusza, max. do 14 dni.
4. Czas dojrzewania tuszy w chłodni nie powinien być krótszy niż 3 dni, a nie dłuższy niż 14 dni.
5. Prowadź stały monitoring temperatur w chłodni podczas przechowywania tusz (korzystając z samoczynnego rejestratora temperatur).
6. Każdorazowo po odstawie zwierzyny umyj dokładnie chłodnię, stół roboczy oraz używane rozpórki i haki wodą zdatną do picia – zawierającą zalecany przez lekarza weterynarii preparat dezynfekcyjny.

Tusza odstawiona do chłodni (będącej własnością LP, czy oddana do punktu skupu dziczyzny) jest wizytówką myśliwego i świadczy o jego umiejętnościach, wiedzy, kulturze i uczciwości.